

[illegible]

V kinech od 9. října 2025

Fichtelberg

rodinný / dobrodružný / historický

ČR, Slovensko, 2025, 91 min, přístupný bez omezení

Tvůrci:

Režie:	Šimon Koudela
Námět, scénář:	Šimon Koudela
Kamera:	Jan Baset Střítežský
Hudba:	Jan P. Muchow
Architekt a výtvarník dekorací:	Jiří Sternwald
Výtvarník animací a VFX:	Šimon Koudela
Střih:	Jan Daňhel
Kostýmní výtvarnice:	Sylva Zimula Hanáková
Umělečtí maskéři:	Miroslava Krepsová, Jaroslav Šámal
Zvukový mistr:	Richard Müller
Pomocný režisér:	Radek K. Vysoudil
Produkce:	Mikuláš Adam
Producent:	Viktor Schwarcz (Cineart TV Prague)
Koprodukce:	Česká televize (TPS Aleny Müllerové) ARINA SK (Silvia Panáková) PFX (Tomáš Srovnal) ANALOG VISION (Michal Kráčmer) art&illusion (Radek K. Vysoudil)
Distributor:	CinemArt

Hrají:

Jan Dlouhý	Petr Pětipeský z Chýš a Egenbergu
Ondřej Stupka	Gianni
Ivan Franěk	Moro
Viktoria Harkabus Jurištová	Alma
Jiří Štěpnička	Kaspar
Karel Dobrý	Zikmund Smiřický
Jaroslav Plesl	Václav Pětipeský
Jitka Ježková	Johanna Jabloň
Jakub Kalián	Balzer
Petr Klimeš	Lebkoun Fritzl
Zuzana Cigánová	Ursula
Radim Kalvoda	Kunz
Jakub Žáček	Berwaldt

Film vznikl s podporou Státního fondu audiovize, Audiovizuálního fondu, Ústeckého kraje, Plzeňského kraje, Creative Europe a Evropské unie – Next Generation EU prostřednictvím MK.

Fichtelberg

Mladý rytíř, hnán touhou po lásce a uznání, se vydává na dobrodružnou cestu. Během ní odkryje zločinné spiknutí a dojde až na samou hranu života, aby pochopil, že celou dobu podléhal iluzi a sebeklamu. Zpátky se vrací jako sebevědomý muž.

Píše se rok 1547. Do osady Urbach v Jizerských horách přijíždí mladý rytíř Petr Pětipeský z Chýše a Egenbergu. Vladyka Smiřický mu dal za úkol řídit zde stavbu kamenného mostu přes hlubokou propast, aby se tím otevřela cesta k očekávanému bohatství ukrytému v horách. Místní osadníci ale žijí v zajetí pověr a této stavby se bojí. Rytíř Petr si začíná uvědomovat, že za jejich strachem se skrývá skutečné nebezpečí. Když se pak v Urbachu stane hrozná událost, při níž záhadně zmizí i dívka Alma, vydá se Petr odhalit pravdu a především najít svou ztracenou lásku. V horách nečekaně narazí na záhadné cizince. Jsou to démoni, nebo lidé? V jejich skrytých dílnách u hory Fichtelberg dojde Petr až na hranu svých sil, aby zde poznal ukrytou skutečnost, opravdové přátelství a také to, že za vítězství je třeba zaplatit šrámy na srdci.

Dobrodružný rodinný film Fichtelberg se odehrává na podkladu skutečných historických událostí, zobrazené obdivuhodné výrobní technologie našich předků tehdy opravdu existovaly. Tento napínavý dobrodružný příběh o Petru Pětipeském se tedy mohl klidně stát...

Místa natáčení

Lokace našli filmaři na různých místech České republiky. Točilo se v Praze (například v Divoké Šárce, Dáblickém háji, v Řeporyjích v lomu Požáry), na Kokořínsku, v Českosaském Švýcarsku či v klášteře Doksany.

ŠIMON KOUDELA: POZNÁMKY REŽISÉRA

Iniciační dobrodružná cesta mladého rytíře Petra Pětipeského z 16. století je vyprávěna na půdorysu moderního příběhu současnou filmovou řečí. Mladý člověk, hnán touhou po lásce a uznání, dochází až na samou hranu života, aby pochopil, že celou dobu podléhal iluzi a sebeklamu. Jeho poznání je ještě hlubší, nalézá totiž pravý důvod své vnitřní bolesti – otcovskou křivdu. Petr tak nachází cestu zpět do života, osvobozuje se, stává se dospělým.

Pozadím vyprávění je velká historicko-kulturní proměna Evropy 16. století. Lidský osud, ohrožený nadpřirozeným zlem a předurčený bezvýhradnou boží vůlí, se transformuje v život racionálně uvažujícího člověka, který získává smysl své existence do svých rukou. Středověk v Čechách končí, od jihozápadu svítá novověká renesance.

Podstatným tématem filmu je dospívání. Aby se postavy staly dospělými, musí dosáhnout (po vzoru středověkých románů) zasvěcení tím, že se “odstříhnou” od dosavadních struktur své (vnitřní) existence, svých představ o sobě, o okolním světě. Musejí zatratit vzorce, které je svazovaly s chráněným věkem dětství, zavrhnout rodiče. Mladí hrdinové navíc prožijí bolestivé zjištění, že chtějí-li dosáhnout cíle, musí obětovat něco bytostného... Petr touží po soužití s mrtvým otcem. Když se mu po peripetiích ta příležitost naskytne, nechce už s otcem zůstat. Musí ho v tu chvíli odvrhnout, aby se osvobodil z jeho vlivu, aby byl konečně nezávislý.

Fichtelberg je příběh o vztahu, tenzi a spolupráci mezi třemi národními elementy – českým, německým a italským obyvatelstvem v sudetské oblasti českých hraničních hor. Po staletí se zde vytvářela v celoevropském měřítku unikátní dimenze spolužití, asimilace i zpětného sebeurčování těchto tří národních a kulturně-historických elementů, i křesťanských konfesí (utrakvismu – luterství – katolicismu), z nichž vždy vznikaly unikátní hodnoty.

ROZHOVOR S REŽISÉREM A SCENÁRISTOU ŠIMONEM KOUDELOU

MgA. Šimon Koudela (nar. 1974 v Praze)

Režisér, scenárista, animátor a výtvarník. Vystudoval FAMU (animaci a režii mul mediální tvorby). Už od studia se jeho filmy pravidelně prezentují v soutěžních sekcích na festivalech po celém světě a získávají ocenění. Jeho půlhodinový snímek *Trosečník* byl ve světové premiéře uveden v “oscarové” soutěži na mezinárodním festivalu v Káhiře a získal ceny na festivalu v Houstonu a v Dillí. Předcházející *Robinson* reprezentoval v hlavních soutěžích na festivalech ZINEBI v Bilbau, New York City Independent film festivalu, GrandOff festivalu

ve Varšavě, Tlanchana film festivalu v Mexiku a dalších. Jeho animovaný snímek *Těto noci procitnu* byl uveden např. v japonské Hirošimě, brazilském Rio de Janeiru a Sao Paulu, či kolumbijském Pastu.

Dlouhodobě spolupracuje s pražským Národním divadlem. Pro Novou scénu (Laternu magiku) natočil trikové polyekranové projekce k představení *Podivuhodná dobrodružství Julese Verna* a *Malý princ*. Vytvořil animované snímky pro baletní inscenaci *Louskáček*. Úzce spolupracuje s Českou televizí. Natočil pro ni celou řadu dokumentárních snímků a režíruje různé pořady a přenosy, zejména s hudební tematikou. Jako autor animací a trikových záběrů kooperoval na různých českých ceněných filmech.

Více na: <https://simonkoudela.com/>

Váš filmový příběh zasazený do 16. století má reálný základ. V jakých pramenech jste čerpal inspiraci?

Původní idea příběhu vznikla, když jsem psal scénář o pohádkových bytostech. V souvislosti s původem postavy Krakonoše resp. Růbezahla jsem narazil na zajímavé téma pobytu cizích prospektorů (hledačů drahých kovů a nerostů) - Vlachů v našich horách. Hlavní hřeben Jizerských hor se dodnes jmenuje Vlašský. Mám ty hory velmi rád, jejich atmosféru, zádumčivost, kouzelnost. K českým horám středověku vždycky patřilo sklářství. Když jsem si četl o starých sklářských technologiích, narazil jsem i na princip výroby takzvané kostěnky (německy beinglas), tedy skla s mléčně bílým zabarvením. To vzniká přidáním kostního prachu do sklářského kmene. A tady mě právě napadlo začít stavět příběh, který by všechny tyto motivy obsahoval.

Scenáristická a výtvarná vize je jedna věc a realizace filmu druhá. Jak složitá byla cesta výtvarníka a scenáristy Šimona Koudely k režisérovi filmu Šimonu Koudelovi? Neproklínal jste někdy jako režisér při natáčení, co si na vás scenárista vymyslel?

Přiznám se, že jsem nějaké složité proměny a svízele nepociťoval a neprožíval. Celý ten dlouhý proces vzniku od scénáře až po postprodukci jsem bral jako dobrodružnou cestu, při které jsem poznal spoustu nových věcí a potkal řadu strašně zajímavých lidí. Při psaní jsem se moc neomezoval, což pak ale při realizaci vyžadovalo točit v náročných podmínkách (v nebezpečně vysokých strmých skalách, v horské rozbouřené řece i

doslova v ohni). Lidé ve štábu i herci museli kvůli tomu až riskovat, jít do sebezapření a já jim za to děkuji.

Jako výtvarník jste měl přesnou obrazovou vizi exteriérů i interiérů, kde se bude děj odvíjet. Jak složité bylo hledání lokalit, které by se vašim představám nejvíce blížily? Kam všude vás natáčení zavedlo?

Jak již jsem se zmiňoval, původně jsem příběh směřoval do Jizerských hor. Je ale pravda, že hlavní postava, rytíř Petr Pětipeský, se nevydává jen do hor, ale do tajuplné krajiny vlastního nevědomí. To otevíralo cestu situovat příběh do nejrůznorodějších míst. Zároveň mě zajímaly končiny spojené s českou historií. Projížděli jsme různé hrady, skalní tvrze, prolézali štoly a jeskyně. Na těch podrobných obhlídkách jsem se neustále přesvědčoval, jak je česká krajina imaginativní. Vznikaly při tom zvláštní shody. Třeba se mi na první pohled líbila lokace divoké řeky Kamenice. Až pak mi došlo, že to konkrétní místo leží přímo pod zříceninou hradu Návarova, kde v době, kdy se film odehrává, sídlil skutečný Zikmund Smiřický, což je zároveň postava z našeho příběhu.

Ve filmu hojně využíváte triků. Do jaké míry jste využívali ty počítačové?

Dá se říct, že dnes už jsou všechny triky počítačové, protože konečná kompozice bez ohledu na to, zda jsou zdroje vyloženě generovány počítačem, nebo jsou nějak vytvářeny ručně (malba, kreslené fáze pohybu apod...) se skládá virtuálně v počítači. Chtěl jsem, aby ty triky a zásahy do obrazu byly přiznané, aby spoluvytvářely určitou stylizaci. S nadsázkou lze říct, že jsem se snažil počítačové technologii vtisknout originalitu ruční práce.

Řada scén se odehrává v noci. Vy jste ale při jejich realizaci používali tzv. „americkou noc“, tedy techniku, při níž se noční scény natáčejí s použitím speciálních filtrů na kameře ve dne. Proč?

To je spíše otázka pro kameramana Baseta Střítežského. Princip americké noci má tu výhodu, že míra řekněme potemnění zůstává otevřená, můžete s ní pracovat i později v postprodukci, volně dovytvářet atmosféru. Když by dané záběry byly natočené v noci, už s tím tolik neuděláte. Další důvody jsou ekonomické.

JAN DLOUHÝ – Petr Pětipeský z Chýš a Egenbergu

Jak vnímáte svou filmovou postavu mladého rytíře Petra Pětipeského?

Rytíř Petr Pětipeský je naivní, trochu nafoukaný nižší šlechtic. Na svůj věk je slušně vzdělaný, ale nemá žádný majetek. Má na starost stavbu mostu v osadě Urbach v Jizerských horách, kde ho zdejší lid nebere vážně. Jako mladý člověk je hnán touhou po lásce a uznání. Je zamilován do zdejší dívky, Almy. Petr ale chce být jako jeho otec, na což později doplatí. Pak zjistí, že není dobré chtít být jako někdo, ale že hlavní je být sám sebou. A tím poznáním dospěje

Jakou zkušenost jste si z natáčení tohoto historického dobrodružného snímku odnesli.

Díky Šimonu Koudelovi a Radkovi K. Vysoudilovi, jsem poznal, jak se rodí film. Zkušeností jsem na tomhle divokém natáčení nabyl spoustu. Vyzdvihnout jeden jediný zážitek je asi hloupost, protože každý natáčecí den byl plný nových výzev. Často jsme točili v náročných místech a podmínkách, takže jsme museli dodržovat bezpečnostní postupy. O což se postaral kaskadérský tým Igora Kryštofa. A navíc na většinu destinací, jsme museli dojít pěšky, protože autem bychom se nedostali. Zkrátka, o adrenalin nebyla nouze. Prošel jsem si od jízdy na koni přes lezení na skalách, brodění se ve vodě, kaskadérské choreografie, green screen, až po skutečný požár. A měl jsem štěstí, že jsem si mohl zahrát s pokornými, výjimečnými herci. Je úžasné, když spolu pracujeme jako kolegové, a ne jako konkurenti.

Proč by se podle vás měli diváci jít na *Fichtelberg* podívat do kina, jakou podívanou nabízí.

Protože to za to stojí...

ONDŘEJ STUPKA – Gianni

Jak vnímáte svou filmovou postavu Gianniho?

Gianni je Ital, z čehož vlastně už tak trošku vyplývá, že je ve svém charakteru velmi specifický a osobitý. Na první pohled může vypadat jako tvrdý muž, ale v realitě je to prostě malý kluk s obrovskými sny, kterých se nehodlá vzdát a udělá pro to všechno. Určitým způsobem má naplánovanou životní cestu, po které by se chtěl vydat, ale jak to tak v životě bývá, ani Gianni to nebude mít tak jednoduché...

Jakou zkušenost jste si z natáčení historického dobrodružného snímku odnesl?

Těch zkušenosti je obrovské množství. Kdybych některé vypíchl, veliká zkušenost bylo pracovat s tak skvělým týmem, který se na tomto filmu sešel. Měl jsem okolo sebe mnoho inspirativních a jedinečných kolegů, lidí, kteří svou práci milují a dělají ji neskutečně skvěle a poctivě. Mám pocit, že každý natáčecí den byla velká zkušenost. Dále to určitě bylo to jedinečné téma, doba a celkově ten příběh, který v sobě nese obrovské spektrum barev a situací, které by v žádném jiném filmu být nemohly. Nejlepší bylo, že Šimon napsal obrovsky bohatý příběh, ve kterém je ukryto spousta podstatných a krásných věcí. Na place měl jako režisér svoji přesnou představu, ale zároveň nám nechával obrovskou svobodu čili jsme mohli něco za sebe nabídnout. A když to nebylo úplně hloupé, Šimon to vzal a ještě si to přetvořil.

Proč by se měli diváci jít na *Fichtelberg* podívat do kina, jakou podívanou nabízí?

Fichtelberg je film, který je totální originál. Je to dobrodružný a akční příběh mladých i starých lidí, který skrývá velké tajemství, touhu a sny. Myslím, že je to film, který tady u nás v České republice ještě nikdy nebyl a nese v sobě něco tak zajímavého a jedinečného, že by to měl každý vidět. Zároveň je *Fichtelberg* téměř pro každého. Myslím, že většina lidí, bez ohledu na věk, si může v tomto filmu najít to své, něco se dozvědět a užít si úžasný příběh, který je neuvěřitelně našlapaný. Divák u tohoto filmu zažije něco, co ještě nikdy nezažil.

VIKTORIA JURIŠTOVÁ – Alma

Jak vnímáte svou filmovou postavu a jak byste ji charakterizovala?

Alma je mladé, upřímné a čisté děvče. Takové světlo filmu. Krásná postava. A i když každý člověk má nějaké neduhy a tajemství. Alma ve filmu poznává Petra. Objevuje sílu a krásu lásky, která jí přináší naději na lepší život. Touží poznat svět, ale bohužel si nedostatečně věří. Někdo by mohl říct, že se spokojila s tím, co má, jiný zase, že právě v tom dokázala najít štěstí.

Jakou zkušenost jste si z natáčení historického dobrodružného snímku odnesla?

Záběry v tomto filmu jsou opravdu nádherné, ale stejně tak bylo i náročné je natočit. Nikdy předtím jsem nezažila, aby se jeden obraz točil i jedenáct hodin. Tady ano – a člověk musí mít velkou disciplínu, neztratit koncentraci, neunavit se a dokázat se vrátit k emoci z předchozích hodin. Soustředěnost je při natáčení nesmírně důležitá, obzvláště u takto náročného projektu.

Proč by se měli diváci jít na *Fichtelberg* podívat do kina, jakou podívanou nabízí?

Podle mě je důležité chodit do kina a podporovat české a slovenské filmy, pokud chceme, aby se dál točily. Je to stejně významné jako chodit do divadla. Umění nás vzdělává a potřebuje naši podporu. Kromě toho je díky úžasnému kameramanovi Basetovi film plný dechberoucích záběrů, které si přímo říkají o velké plátno, aby si je divák mohl naplno vychutnat.

SLOVO KAMERAMANA JANA BASETA STRÍTEŽSKÉHO

K projektu Fichtelbergu jsem byl přizván asi dva roky předtím, než jsme v roce 2023 začali točit. Asi jsem o filmu věděl i dřív, my se se Šimonem známe už z FAMU, točili jsme spolu reklamy a dokumenty. Oslovil mě s tím, že půjde o dobovku, jakýsi pohádkový příběh s realistickým životem té doby.

Když jsme přemýšleli o vizuální koncepci, prošli jsme několika cestami. Jestli budeme dělat stylizovanou věc, nebo točit v reálech, sám film měl dlouhý scenáristický vývoj. Shodli jsme se, že se budeme pohybovat v reálném prostředí, které bude stylizované. Takže atmosféra barevnosti byla temnější, v modrozeleném nádechu, protože se vesměs pohybujeme v lese, je tam všudypřítomná zelená, ale jsou tam i skály, jak pískovcové, tak žulové. Zelená a modrá barva byly hlavním motivem, pak jsme řešili, že bychom měli dát hlavní barevné motivy hercům, aby byly postavy rychle rozeznatelné (třeba Alma má šaty načervenalé s růžovou), když se pohybujeme v extrémních jasových podmínkách. Je tam totiž ve většině scén vysoký kontrast – nahoře nad skalami je hodně světla, zatímco dole v údolí se dostáváme do temných, šedých prostředí.

Výhodou bylo, že Šimon je výtvarník a měl jasnou představu, jak film bude vizuálně vypadat. A kameraman má za úkol vytvořit světelnou atmosférou, záběry, pohybem kamery, aby byl režisérovi ten příběh uvěřen. Věděli jsme, že se děj bude odehrávat v reálném prostředí lesa, jen jsme museli najít filmovou řeč, kterou film povyprávíme. Hodně jsme třeba řešili problém struktury skal, když pískovce jsou níž, abychom mohli stoupat v záběru v jednom typu kamene. Nebylo to jednoduché.

Kontakty pro média:

Helena Hejčová hejcova@atlas.cz mobil: 606 464 035

Gábina Vágner info@miaproduction.cz mobil: 602 789 242

Petr Slavík, petr.slavik@cinemart.cz mobil: 604 419 042

Kontakt na producenta:

Viktor Schwarcz mail: 261711044@iol.cz mobil: 777 220 364

DISTRIBUCE

KOPRODUCENTI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

S PODPOROU

vývoj filmu finančně podpořila

Výroba AVD byla realizována za finanční spolupráce EÚ prostřednictvím Národního plánu obnovy a Ministerstva kultury ČR

Financováno Evropskou unií - Next Generation EU

